

תפילה לקראת שידוך

1. להיות טוב ולהיות אחד

וַיֹּאמֶר ה' אֵל לֹא טוֹב הָיְתָה הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ ... עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד (בראשית ב, יח' וכד')

2. התחדשות הקשר כל מפגש מחדש

מעשה ברבן שמעון בן גמליאל שהיה על גבי מעלה בהר הבית וראה עובדת כוכבים אחת נאה ביותר אמר מה רבו מעשיך ה' ואף רבי עקיבא ראה אשת טורנוסורפוס הרשע רק שחק ובכה רק שהייתה באה מטיפה סרוחה שחק דעתידה דמגיירא ונסיב לה בכה דהאי שופרא בלי עפרא ורב אודויי הוא דקא מודה דאמר מר הרואה בריות טובות אומר ברוך שככה ברא בעולמו (עבודה זרה כ, א)

3. מחוויה להווייה

רבי אליעזר אומר העושה תפלתו קבע וכו': מאי קבע אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי אושעיא כל שתפלתו דומה עליו כמשוי. רבנן אמרי כל מי שאינו אומרה בלשון תחנונים. רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו כל שאינו יכול לחדש בה דבר... אביי בר אבין ורבי חנינא בר אבין דאמרי תרוייהו כל שאין מתפלל עם דמדומי חמה (ברכות כט, ב)

4. כניסה לעולם הרשות ותפילה

כל אחת משלוש התפילות, הקבועות בזמניהן, היא מכוונת לעניין מיוחד בעבודת התפילה... מנחה: התפילה מחזירה את האבדה הרוחנית על ידי שפכו שיח לה' ומדיחה ממנו כל טיח טפל על ידי רוממות המושגים הטהורים בדעת אלוקים ועובדתו. לזאת פועלת תפילת מנחה, הבאה אחרי תוקף העסקים הזמניים של היום... תפילת ערבית מרוממת את רוח האדם במשמרת כבוד נפשו בטהרת המחשבות והרהורים... אומנם בבוקר, שלא נדבקו השפעות רעות לכוחות הנפש. (עולם ראי"ה א', עמ' יח, הראי"ה קוק)

5. יצר ויצירה

שלושה עברות חמורות שיהרג ואל יעבור שהם קומה שלמה. עניין עריות הוא בחינת נה"י ומכה אדם הוא בחג"ת על ידי מעשה הידיים וכפירה בחינת מידות המחשבה חב"ד. (בית גנזי, הרב משה רפאל לוריא, אמור, עמ' תתקה')

6. איחוד הקרעים בחוויה

רצה הא"ס ב"ה להיות מיטיב הטבה שלמה, שלא יהיה אפילו בושט למקבלים אותו. ושיער לגלות בפועל יחודו השלם - שאין שום מניעה נמצאת לפניו, ולא שום חסרון. לכן שם ההנהגה הזאת שהוא מנהג, שבה יהיה בפועל החזרת הרע לטוב, דהיינו במה שנתן בתחילה מקום לרע לעשות את שלו, ובסוף הכל כבר כל קלקול נתקן, וכל רעה חוזרת לטובה ממש. והרי הייחוד מתגלה, שהוא עצמו תענוגן של נשמות (קל"ח פתחי חכמה, פתח ד', הרמח"ל)

7. לעורר את הרגש מחדש

נרגש הלאומי, יסודו להגיע לידי גלוי הבלטת אורן של ישראל, שהוא גלוי תורה שבעל פה, שעליה כרת הקב"ה ברית את ישראל (גיטין ס, ב), אלא שרגש זה עדיין הוא בוסר, ומקשה את השיניים גם ביסודות עקרים, אבל סוף סוף שורש ישראל יתגדל, יפרח כגפן ויבשילו אשכולותיה ענבים בלי בוסר, פרות מתוקנים ומתוקים, או אז יתגלה כי כל לאומיותנו היא הבלטת מציאותנו והאופי האמתי שלנו. (מי מרום, ממעיני הישועה, הרב חרל"פ, עמ' שלח')